

1918 of eerder	Kinderkopje in steen. Plasschaert bespreekt in de Amsterdammer, weekblad voor Nederland van 25 mei 1918 een tentoonstelling van tante in de Kunstzaal (Voorstraat, Dordrecht) de aanwezigheid aldaar van negen beelden. Die zijn teruggevonden behalve een kinderkopje in steen (nog onbekend)
1922	“Werkeloos” in het Vaderland van 27 september 1922 wordt gemeld dat het verkocht is.
1922	Repos (wat het ook moge zijn) vermeld in de catalogus van de tentoonstelling in de Pictura-zaal, Groningen in 1922.
1922	“Overpeinzing” een werk in brons dat vermeld wordt in de NRC 28 september 1922: ”In méér dan een beeld vindt men dit uiterste van artistieke vorming bereikt. Zoo bijvoorbeeld in het beeld: “Overpeinzing”. In brons uitgevoerd, mooi gepatineerd, heeft dit bij zijn geforceerde houding, de vrijwel banale opvatting tegen. Blijkbaar heeft de kunstenaar het verlangen gehad, een naaktfiguur volledig en na gedegen studie, in een vrijwel feillooze uitvoering te doen ontstaan. Zij is daarin geslaagd. Tusschen de oude school van goede bronzen zou dit beeld niet misstaan. Het heeft de soepelheid in de vormbewerking, de rust van voordracht, die alle nieuwerwetsch dilettantisme verre achter zich laat.
1925 of eerder	medium. In het mapje van tante in het RKD is een artikel uit de Nieuwe Courant (?) van 4 november 1925: Ned. Kring van Beeldhouwers in de Kunstzaal Kleykamp, Den Haag. “Van mej Rueb noemen we het, reeds hier besproken “Medium” waarin het ziekelijke, uiterst brooze, dweeperige van zoo’n vrouwtje zeer goed is uitgedrukt.
1926 of eerder	Uit een artikel in de NRC avondeditie van 16 dec 1926 over de Rotterdamsche Kunstkring II, beeldhouwkunst: “Het meer dan levensgrootte, witzandsteen beeld van mejuffrouw Rueb, dat tusschen de kleurige schilderijen en het veelal gekleurde kleine beeldhouwwerk staat, verdient een aparte beschouwing en eigenlijk ook een apart bezoek aan de zaal, want wie zal, na de vijftig doeken langs de wanden met aandacht bekeken te hebben, voldoende open oog bezitten voor dit hier detoneerende grootte werk, dat eigenlijk pas in een park onder groen van boomen of tusschen bloemen uit, tot zijn recht zou komen. Mej Rueb heeft hier een knap en rustig, door en door evenwichtig werk gegeven; een beeld dat door niets de aandacht tot zich trekt, dat als gemaakt is voor een rustige plak in de natuur, waar het een met de boomen en planten kon zijn. De ruwe, harde steen, rul bewerkt, geeft onder het neerzevende licht iets zachts en vleezigs aan het harde materiaal; iets dat atmosfeer om zich schept, en dat zeker, nog versterkt door de mediterende houding van deze mooie, gezonde meisjesfiguur, een rustpunt geven zou voor den mensch om uit den inspannende arbeid even tot zich zelf te komen. Vooral uit het achterste deel der zaal bekeken is de

houding belangwekkend. De horizontale lijnen van hier uit gezien, van voet en zitvlak en van de rustende hand, zijn evenwijdig met den voorsten bovenrand van het voetstuk waar het beeld op rust. De opgetrokken knie en de gebogen arm verhouden zich hier ook in schoon evenwicht tot elkaar en los en soepel schuift de liggende voet onder de knieholte door.

Goed gekozen is heel de vorm van dit voetstuk, want ter andere zijde verloopt het weer rhytmisch met het lange dijbeen, waar de neerhangende arm andermaal evenwichtig tegen staat.

Vooraf van deze zijde gezien valt het bovenlicht mooi over de rondingen van de knie en schouders en komt er bezieling en leven in de harde steen.”

Omdat er geen plaatje bij staat is het niet met zekerheid te zeggen dat dit beeld hetzelfde is als het beeld “peinzende vrouw”, maar dan in zandsteen.

Dat het niet het beeld “mijmering” kan zijn, komt omdat er aan dat beeld geen voeten zitten en die staan boven wel beschreven. Dat de dateringen zover uit elkaar (1926 en 1941) kan duiden dat van het hierboven omschreven beeld een mal is gemaakt voor een gietsel in beton. (wie heeft de mal gemaakt ? George Graff?). Ik zoek waarschijnlijk de oudere versie in zandsteen van “peinzende vrouw”.

1927

Bokser (vermeld in de NRC van 1 juni 1927. Het beeld is tentoongesteld op de groepstentoonstelling in Arti et Amicitiae, Amsterdam). ” ... haar bokser, waar de actie voor haar boven het achevé uitgaat”.

In de “Catalogue de l'Exposition au Musée Municipal d'Amsterdam” staat onder nummer 505 het beeldje vermeld. Het is de catalogus die hoort bij de kunstinzendingen van de Olympische Spelen van 1928 die in het Stedelijk Museum, Amsterdam tentoongesteld worden. Verwonderlijk dat het beeldje nogmaals in 1932 wordt ingezonden voor de Olympische Spelen in Los Angeles. Wellicht is het een andere bokser, maar ik heb mijn twijfels.

W.Jos de Gruyter schrijft in Het Vaderland van 9 april 1932 daarover: “ Onder de plastieken frappeeren de bronzen van Toon Dupuis en mej. G. Rueb. De houding is goed getroffen in mej. Ruebs Bokser, het geheel aandachtig en gevoelig gemodelleerd: de beenen zijn echter aanmerkelijk sterker dan het bovendeel - borst en kop - waarin een zekere aarzeling valt te bespeuren.” Opmerkelijk is het ontbreken van bokshandschoenen die dan al ruim vijftig jaar verplicht zijn. Wellicht is het geen bokser maar een schaars geklede straatvechter.
